

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra Værker i Mindeudgave

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 534. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang03val-shoot-idm140687568914832/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

De to Gamle kom afsted, just som Regissøren meldte, at alt var i Orden. Tæppet kunde gaa.

— Vel — saa begynd, sagde Herluf og blev i Kontoret. Ouverturen begyndte og lød dæmpet op bag Tæppet, mens Solisterne løb febrilsk til og fra deres Garderøber.

Men Herluf blev; han kunde ikke gaa ned i Salen, han vilde ikke kunne udholde det. Han vandrede kun op og ned, ventende paa Adolf, forestillende sig alle Ulykker, overbevist om, at det var forbi, at alt var ude, det var slut og at nu Huset vilde styrte om dem.

Og hvor var de henne? Hvor var de? Hvor var Spenner? Var de da alle løbet af Landet? Spenner, der var ansat, der var Embedsmand, der havde til Pligt at være her? Hvor var Spenner?

Hele Herlufs Angst samlede sig, mens han ventede, i et pludseligt meningsløst Raseri mod dette ene Menneske, Spenner, med det øde Kontor, aabent for alle Vinde, den nøgne, ulaasede Pult — hele denne Forladthed, der forraadte dem, der kompromitterede dem — selv om de ogsaa reddede sig.

For de maatte redde sig . . .

Han satte sig ved sit Bord og havde ikke hørt, det bankede — da der stod en fremmed Mand indenfor Døren og hilste.

— Hvad vil De, sagde han og fo'r op.

Den Fremmede svarede ikke straks: Jeg er fra Politiet, sagde han saa blot høflig og dæmpet.

— Hvad er der sket? sagde Herluf kun. Han troede hans Hjerte var holdt op at slaa. Den Fremmede svarede ikke, gik blot over Gulvet og aabnede den modsatte Dør for Hr. Rowan, Chefen, der kom ind; Herluf kendte ham:

— Kun ingen Støj, sagde han og rakte Haanden tyssende ud mod Herluf:

— Hr. Spenners Kontor er jo nedenunder?

— Ja, sagde Herluf.

— Og her?